

Από το μεσημέρι της 9ης Γενάρη οι τέσσερις όροφοι της κατάληψης Πατησίων 61 & Σκαραμαγκά στέκονται αδειανοί από ζωή, από περιεχόμενα, από πολύμορφες δράσεις. Η εξουσία ασέλγησε πάνω στα ντουβάρια, έστησε επικοινωνιακά παιχνίδια και οι ένστολοι φρουροί της στην είσοδο εξακολουθούν να στοιχειώνουν τον χώρο. Το απελευθερωμένο έδαφος της Σκαραμαγκά βρίσκεται υπό κατοχή.

Το νήμα της αρχίζει να υφαίνεται κάπου μέσα σε εκείνον τον ομιχλώδη εξεγερμένο Δεκέμβρη του 2008. Η εξεγερσιακή ευαισθησία που -μεταξύ άλλων- άνθισε στην κατελιμμένη ΑΣΟΕΕ αναζήτησε τους χώρους και τους χρόνους πάνω στους οποίους θα συνέχιζε το ταξίδι του αγώνα και της συλλογικοποίησης. Και λίγους μήνες αργότερα θα στεγαστεί στο νεοκλασικό της Πατησίων, στο νούμερο 61. Είναι η χωροταξική συμπύκνωση πολλών δυνατοτήτων που ζωντάνεψε η εξέγερση, η πεποίθηση και η αποφασιστικότητα ότι εδώ και τώρα επανοριοθετούμε ξανά όλα τα ζητήματα που συγκροτούν τις συμβάσεις αυτού του κόσμου.

Λίγο καιρό αργότερα, στην κατάληψη βρήκε και το δικό της χώρο η πρωτοβουλία για την ολική άρνηση στράτευσης. Να δοκιμάσει και να δοκιμαστεί, να συγκροτηθεί πολιτικά και να ξεκινήσει τη

δικιά της δαιδαλώδη διαδρομή ανάμεσα στον κόσμο του αγώνα. Η πρωτοβουλία από την συγκρότησή της δεν βρήκε στο χώρο της κατάληψης απλά μία φιλόξενη στέγη, αλλά και το έδαφος να δημιουργηθούν εκείνες οι σχέσεις και να συγκροτηθούν εκείνα τα περιεχόμενα που συγκροτούν τις αρνήσεις μας απέναντι στη βαρβαρότητα αυτού του κόσμου.

Θεωρήσαμε σημαντικό να συμβάλλουμε στην πολυμορφία αυτού του εγχειρήματος. Λίγα μέτρα πάνω από το οδόστρωμα της Πατησίων στήθηκε μία κινηματική αιχμή η οποία έθετε ερωτήματα και αναζητούσε τις απαντήσεις. Έτσι και για εμάς, το ερώτημα δεν είναι απλά η θητεία (και η άρνησή της) αλλά και η πολυποίκιλη διάχυση του милитарισμού στην κοινωνία. Και οι απαντήσεις που αναζητάμε απαιτούν τη δική τους μεθοδικότητα, τη δική τους συνέπεια και συνέχεια μέσα στο χρόνο. Στο απελευθερωμένο έδαφος της Σκαραμαγκά μοιραστήκαμε βιώματα και ιδέες, καταστρώσαμε σχέδια.

Τα σχέδια αυτά συνεχίζονται. Δεν ήταν χαραγμένα πάνω σε ντουβάρια αλλά σε καρδιές, σε χειρονομίες, στην ίδια μας της ζωή. Και από εκεί είναι αδύνατον να ξεριζωθούν, αδύνατον να καλουπωθούν στις προσταγές και τις εξαγγελίες όλων εκείνων που πρεσβεύουν και φέρουν τη νομιμότητα, όλων εκείνων δηλαδή που σπέρνουν κοινωνικά τη φτώχεια, την εξαθλίωση και τον θάνατο απαιτώντας πειθαρχία, υποταγή και εθνική συστράτευση. Όλα είναι δρόμος, όλα συνεχίζονται.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

από τις καταλήψεις, τους αυτοοργανωμένους χώρους και τον κόσμο του αγώνα

ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ

σε όλους τους συλληφθέντες των επιχειρήσεων εκκένωσης των καταλήψεων των τελευταίων εβδομάδων!

